

ΣΟΦΙΑ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΥ

ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΕ ΣΤΙΣ ΚΟΤΕΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

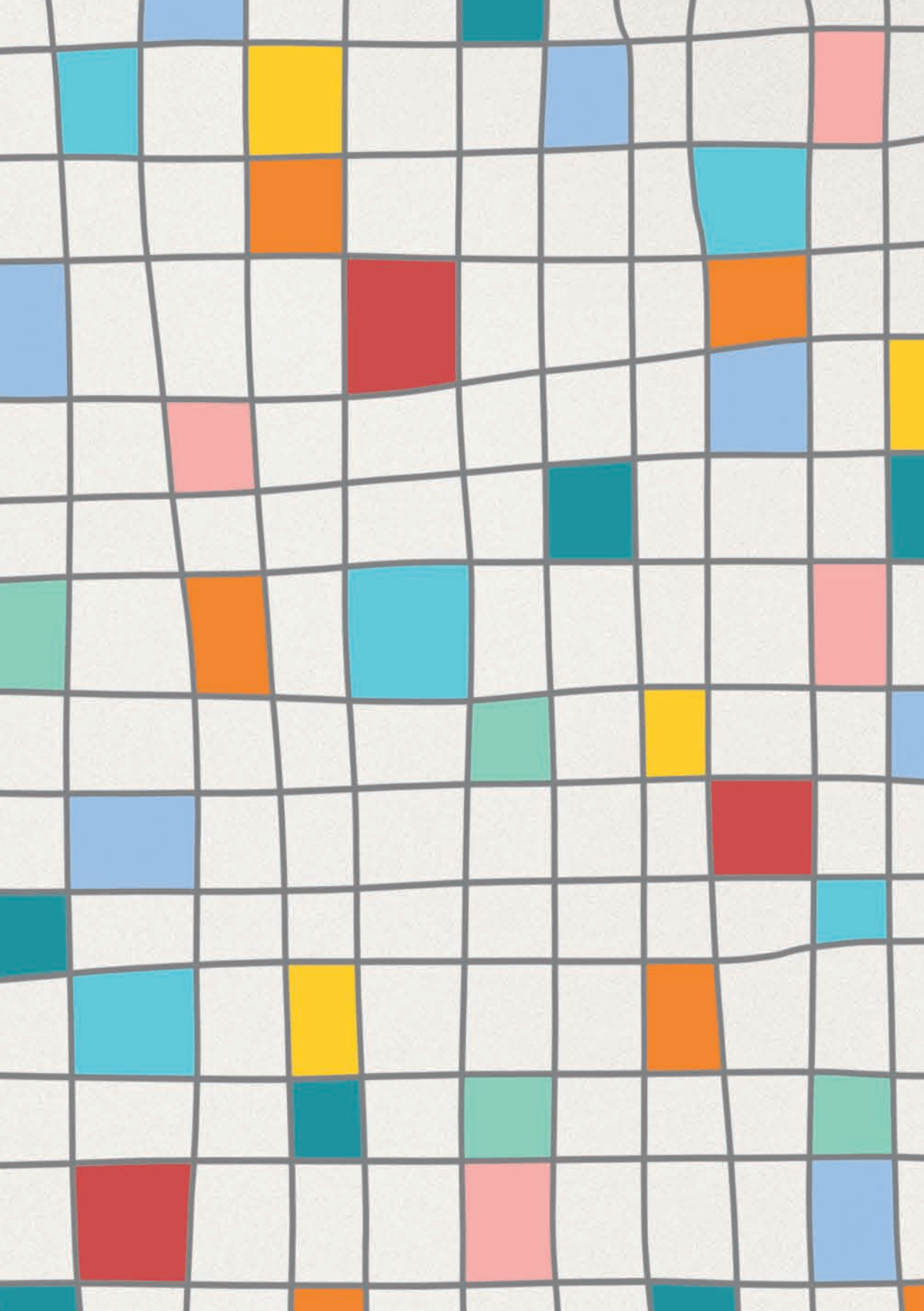

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗ

ΚΕΛΜΥ ΜΑΤΑΘΙΑ ΚΟΒΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Λογοτεχνία με πολύχρωμη εικονογράφηση
Σοφία Μαντουβάλου, *Το αγόρι που διάβαζε στις κότες παραμύθια*

Εικονογράφηση: Κέλλυ Ματαθία-Κόβο

Διορθώσεις: Ελίνα Πάντου-Κίγκου

Copyright® για το κείμενο Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), Σοφία Μαντουβάλου, 2017

Copyright® για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2018

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Οκτώβριος 2018

KET B040 ΚΕΠ 714/18 ISBN 978-960-16-7395-0

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΥΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β΄ ΚΤΕΟ), Τ.Θ. 1213, 570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ,

ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 – ΦΑΞ: 2310.70.63.55

e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΣΟΦΙΑ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΥ

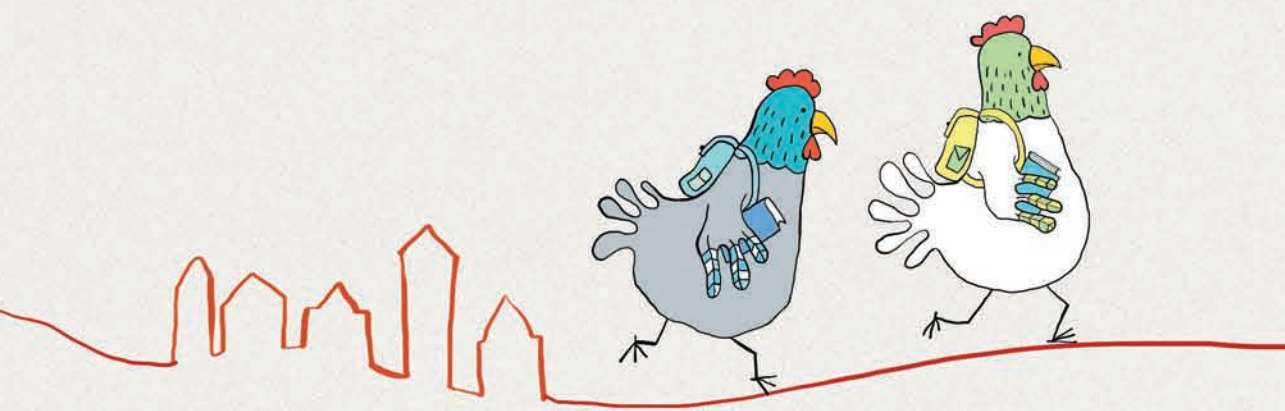
ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΕ ΣΤΙΣ ΚΟΤΕΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

εικονογράφηση

ΚΕΛΛΥ ΜΑΤΑΘΙΑ ΚΟΒΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

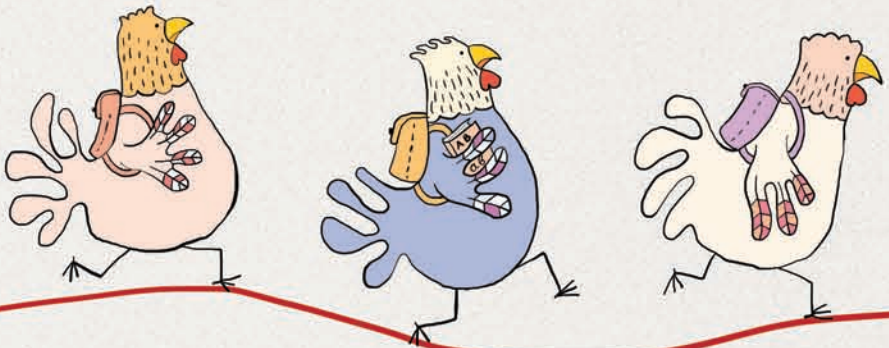

Στη Μαλάλα Γιουσαφζάι.

Σε όλα τα κορίτσια του κόσμου
που δεν πηγαίνουν σχολείο.

Στον υπερβατικό δάσκαλο Κώστα Παπαπέτρου
και στον μαθητή Στέλιο Βαρνάβα
του Α΄ Δημοτικού Σχολείου Ορμίδειας στην Κύπρο,
που διάβαζε στις κότες παραμύθια.

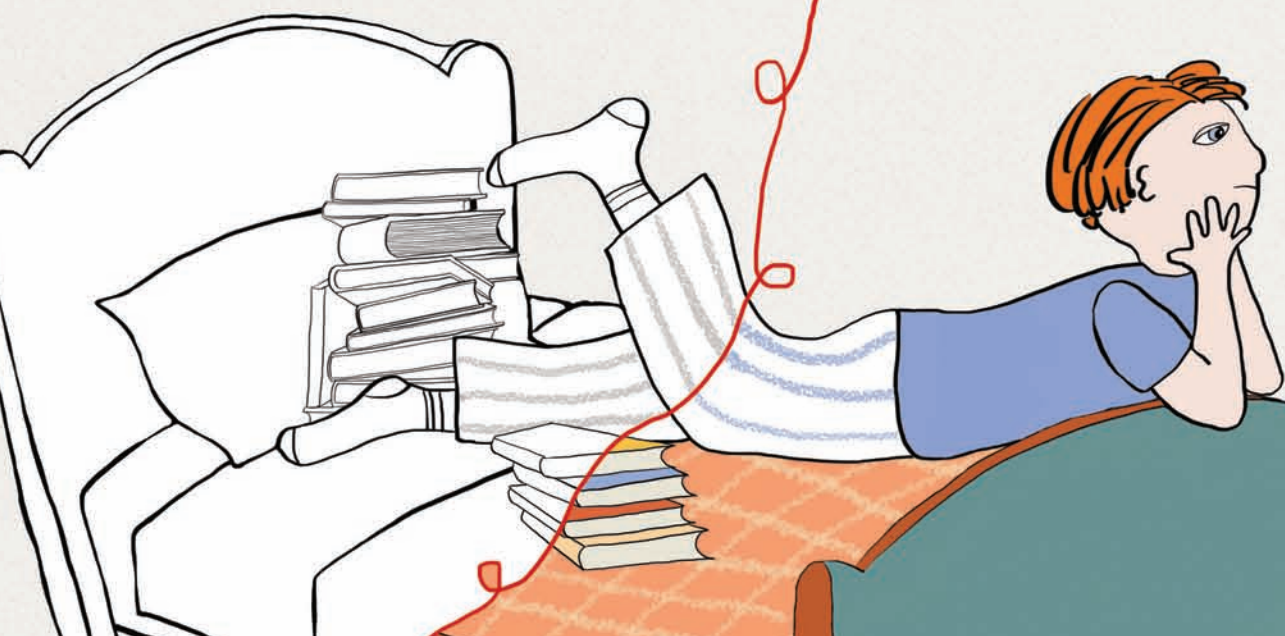
Στον Νικόλα, που μπαίνει μέσα στις ιστορίες
που του λέει η γιαγιά του και τις πηγαίνει όπου θέλει.

Μια φορά κι έναν καιρό, προ προ ή μετά μετά, τότε που ο κόσμος είχε μόνο τη φτώχεια του και τίποτε άλλο, ζούσε ένας κόκορας που έφυγε από τον μικρό του τόπο και πήγε στη μεγάλη πολιτεία να δοκιμάσει την τύχη του. Έτσι ο Μαυροκόκορας, όπως τον φώναζαν, βρέθηκε φύλακας στο κοτέτσι του μεγάλου Άρχοντα.

Μια άλλη φορά και έναν άλλο καιρό, προ προ ή μετά μετά, ήταν ένα αγόρι, ο Νικόλας, που του άρεσε να μπαίνει στις ιστορίες που του έλεγε η γιαγιά του και να γίνεται ήρωας μέσα στα παραμύθια.

Ο Νικόλας λοιπόν ένα βράδυ παραμυθιού συνάντησε τον Μαυροκόκορα την ώρα που έφευγε από τον τόπο του. Πρώτη φορά έβλεπε έναν τόσο ψηλό και δυνατό κόκορα. Έστεκε εκεί μπροστά του σαν γίγαντας, με τα τεράστια μαύρα φτερά του ανοικτά και τα πόδια του να πατάνε σταθερά στη γη.

ΚΙΚΙΡΙΚΟΥΣ

«Ωρα να φεύγω!» κατατρόμαξε ο Νικόλας.

«Μην τον φοβάσαι» είπε η γιαγιά «δε βλέπεις πως τα μάτια του είναι μικρά και φοβισμένα;».

Εκείνη την ώρα ο Μαυροκόκορας κατέβασε τα φτερά του, έβγαλε το πιο γλυκό κικιρίκουου που είχε μέσα του και αποχαιρέτησε το χωριό του.

Ο Νικόλας, ο οποίος περίμενε να ακούσει μια αγριοφωνάρα, δεν πίστευε στα αυτιά του και περίεργος όπως ήταν, ακολούθησε τον φοβισμένο δυνατό κόκορα μέχρι την πολιτεία που πήγε να βρει την τύχη του. Έτσι, άκουσε με τα ίδια του τα αυτιά τα λόγια που του είπε ο Άρχοντας όταν τον πήρε στη δούλεψή του.

Εεε! Πού πας;

«Από σήμερα, Μαυροκόκορα, θα είσαι ο Αρχιφύλακας του κοτετσιού. Θα φυλάς σαν τα μάτια σου αυτά τα κουτορνίθια» έριξε ένα βλέμμα χωρίς ίχνος εκτίμησης στις κότες. «Πρόσεχε όμως, δε θέλω ούτε μία να ξεμυτίσει από το κοτέτσι. Μπορούν να κοιτάζουν τη ζωή μόνο μέσα από το συρματοπλέγμα και να λένε μόνο θηλυκές κουβέντες. Τίποτα παραπάνω από κα-κα-κα και κα-κα-κα. Μέχρι εκεί πάει ο νους τους» γέλασε με περιφρόνηση ο Άρχοντας και πρόσθεσε «Οι κότες είναι για τα πανηγύρια, για να τις πουλές και να τις αγοράζεις μαζί με τα αυγά και τα κοτόπουλά τους».

Ο Μαυροκόκορας με το κατακόκκινο λειρί και τα ψηλά πόδια, και Αρχικοτοφύλακας πια της πολιτείας, σκέφτηκε με αγάπη τη μαμά του, που την άφησε πίσω στον μικρό τους τόπο.

«Και μόνο που γεννάνε αυγά και κλωσάνε εμάς τα δυνατά κοκόρια, αρίζουν και παραρίζουν» φτερούγισε με νοσταλγία η καρδιά του και άνοιξαν με καλοσύνη τα μάτια του. Όμως δεν είπε ούτε λέξη από τις μυστικές δικές του σκέψεις.

«Η γνώμη του Άρχοντα προηγείται» έκλεισε τα μάτια του με φόβο μη χάσει τη δουλειά του και υποσχέθηκε ότι θα ακολουθήσει πιστά τις οδηγίες του για τη φύλαξη του κοτετσιού.

